

Ordre de Culte de 10-2-2019

Benvinguda i pregària

Himne 2 CG

Iloança:

Salm 138

Himne 52 CG

Lectures:

Isàies 6, 1-8

1ª Corintis 15, 1-11

Himne 48 CG

Proclamació de la Paraula: Lluc 5, 1-11

Interludi Musical

The Cor: El Senyor és la meva força

Himne 373 HC

Vida Comunitària:

Ofrena

Anuncis

Himne 60 CG

Benedicció

Postludi

Presidència Jordi Vera
Predicació Marta López Ballalta
Músics David Melenchon
Lectures Enoc Navarro
Escola Dominical Anna Plantada
Diaconia Lluïsa Braña
Ajudant Diaconia Anna Plantada
Butlletí Rubén Pallàs

Agenda

- L'assemblea anual de la nostra comunitat serà el proper 24 de febrer, els caps de departament comenceu a preparar els informes.
- La propera Reunió de Consell serà el 21 de febrer, a les 8:30h al segon pis. La propera Mesa serà el 9 de febrer a les 10h al segon pis.
- El 20-21 de febrer l'Ateneu Universitari Sant Pacià organitza unes conferències amb el títol III Simposi Internacional Reforma i Reformes de l'Església, on hi participarà Paolo Ricca, amb una conferència el dijous 21 a les 10h. Si esteu interessats en anar-hi podeu fer la inscripció a www.edusantpacia.cat, el cost és de 30€.
- El proper divendres 1 de març, a les 19h, celebrarem el Dia Mundial de Pregària 2019, serà a l'Església Sant Albertus Magnus, al carrer Mallorca 349. Aquest any els materials han estat preparats per les dones d'Eslovènia amb el lema "Veniu, ja està tot preparat!".
- L'assemblea anual de la nostra comunitat serà el proper 3 de març
- L'assemblea anual de la EEC serà el proper dissabte 9 de març a la nostra comunitat de Sants.

Església Protestant de Barcelona – Centre

Nº 1653 – 10 de febrer de 2019

La tolerància

La socialdemocràcia és una ideologia política i econòmica que, dins d'un marc democràtic de lliure mercat i capitalista, defensa la intervenció dels poders públics per promoure una justícia social. Que el seu nom incorpori la paraula democràcia no és banal. Vol diferenciar-se del socialisme marxista que és un sistema econòmic basat en la idea que la propietat privada no existeix sinó que els sistemes productius i els béns són col·lectius. Una de les característiques del socialisme marxista és la dictadura del proletariat. És en contraposició a aquest darrer terme que la socialdemocràcia adopta el terme de democràcia.

La democràcia cristiana és una ideologia política que en els seus orígens promovia la doctrina social de l'església catòlica. Promoguda pel Papa Pius XII, la democràcia cristiana no té una línia de pensament i política homogènia sinó que la seva aspiració és la de portar a la democràcia els principis filosòfics del cristianisme.

Els uns defensen una democràcia que posa en el centre del seu pensament un sistema econòmic social per una justícia social i deixen a la persona la llibertat de consciència i els altres posen en el centre del seu discurs a la persona tant en la seva dimensió espiritual com material de manera que deixa en un segon terme els aspectes econòmics i socials. Tinc, tanmateix, els meus recels sobre si els corrents polítics s'han d'ocupar de la dimensió espiritual de les persones.

Europa, en les darreres dècades, ha tingut molta immigració africana i asiàtica d'origen musulmà. A països com França, Bèlgica, Holanda o Alemanya han crescut les comunitats musulmanes fins al punt que hi ha líders polítics musulmans que han arribat a ser alcaldes de ciutat importants. Em pregunto que passaria si un dia es presentés a les eleccions un partit islamista amb una ideologia que respongués al nom de democràcia islàmica i que la seva aspiració és la de portar a la democràcia els principis filosòfics de l'Islam. Estic convençut que saltarien moltes alarmes. Els recels que aixecaria serien comprensibles doncs no trobaríem adequat que un partit polític tingués inspiracions religioses. Però, si acceptem partits polítics que es defineixen com democratacristians, ¿no hem d'acceptar partits que es defineixen com democrataislamistes?

Reconec que em causa gran inquietud la possibilitat que un partit islàmic pugui governar un país i pugui imposar costums i prohibir-ne d'altres. Des d'orient ens arriben informacions més que preocupants de països on s'aplica la llei islàmica i on la tolerància envers altres religions és pràcticament nul·la, els drets dels no musulmans són trepitjats i els seus temples clausurats.

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com web: www.esglesiatallers.org

Hem de reconèixer que les religions semites s'han caracteritzat per una intolerància envers l'infidel. El cristianisme, que en els seus primers segles va ser perseguit i no tolerat, va ser, a partir de l'edat mitjana, una religió intolerant i va perseguir a mort qualsevol desviació de la doctrina oficial. Però a partir de la revolució francesa, la democràcia, a poc a poc, es va anar instaurant a Europa i amb ella la cultura de la tolerància. Encara que queda camí per fer, la nostra societat és cada cop més tolerant. Però, malauradament, sempre hem de conviure amb col·lectius que tenen una actitud intolerant. I la pregunta que ens sorgeix és, ¿una societat tolerant ha de tolerar la intolerància? Hem de ser intolerants amb els intolerants? Si som tolerants i creiem que la societat ha de ser tolerant, ¿quina ha de ser la nostra actitud davant la intolerància?

Karl Popper (Viena, 28-7-1902 – Londres 17-9-1994) va establir en 1945 la paradoxa de la tolerància en el llibre *La societat oberta i els seus enemics*. En aquest llibre afirma que:

La tolerància il·limitada ha de conduir a la desaparició de la tolerància. Si estenem la tolerància il·limitada fins i tot a aquells que són intolerants; si no ens trobem preparats per defensar una societat tolerant contra les presses dels intolerants, el resultat serà la destrucció dels tolerants i, junt amb ells, la de la tolerància. Amb aquest plantejament no volem significar, per exemple, que sempre hàgim d'impedir l'expressió de concepcions filosòfiques intolerants; mentre puguem contrarestar-les mitjançant arguments racionals i mantenir-les en escac davant l'opinió pública, la seva prohibició seria, per cert, poc prudent. Però hem de reclamar el dret de prohibir-les, si és necessari per la força, doncs bé pot succeir que no estiguin destinades a imposar-se'ns en el plànol dels arguments racionals, sinó que, per contra, comencin per acusar a tot raonament; així, poden prohibir als seus adeptes, per exemple, que presten orelles als raonaments racionals, acusant-los d'enganyosos, i que els ensenyen a respondre als arguments mitjançant l'ús dels punys o les armes. Haurem de reclamar llavors, en nom de la tolerància, el dret a no tolerar als intolerants. Haurem d'exigir que tot moviment que prediqui la intolerància quedi al marge de la llei i que es consideri criminal qualsevol incitació a la intolerància i a la persecució, de la mateixa manera que en el cas de la incitació a l'homicidi, al segrest o al tràfic d'esclaus.

Tenim per tant que reclamar, en el nom de tolerància, el dret a no tolerar la intolerància. (Karl Popper).

Però hi ha un perill quan els tolerants recorren a la intolerància per protegir la societat, perquè, ¿on posem el límit per determinar de quins intolerants ens hem de protegir? O dit d'una altra manera tot protegint la nostra societat dels intolerants, correm el perill de convertir-la en intolerant, ja que la nostra natural inclinació és a ser intolerants. l'argument que utilitza El filòsof John Rawls afirma que una societat tolerant ha de tolerar a l'intolerant, o si no, la societat podria tornar-se intolerant, i per tant injusta. Tot i això, Rawls també insisteix, com Popper, que la societat ha de tenir un dret raonable a la seva supervivència, que supera al principi de tolerància.

Si alguna cosa tenen en comú les religions (i les semites en particular) és la seva natural tendència a la intolerància. El seu concepte de veritat absoluta els nega la possibilitat d'acceptar les altres religions com una visió diferent i alternativa que doni riquesa al que cadascú pensa i creu. Cadascuna d'elles té la seva visió de la veritat, del bé i del mal, del que està permès i del que està prohibit i es proclamen totes elles com la religió vertadera i única que està en possessió de la veritat absoluta. Però no i ha cosa més estúpida que creure's en la possessió de la veritat absoluta, perquè aquesta ens porta al fanatisme. El que caracteritza al fanatisme és la manca de reflexió i d'esperit crític. El fanatisme no admet el debat i això ens porta a la intolerància. ¿Quantes vegades les nostres intoleràncies o toleràncies sobre qüestions transcendents, que poden afectar a la vida de les persones, obeeixen a actituds poc reflexionades?

Qüestions com l'avortament, l'eutanàsia activa, etc. demanen una reflexió profunda i una dosi de tolerància abans de condemnar i no tolerar-les. No fa tants anys el ministeri pastoral femení generava moltes controvèrsies i opinions que, avui en dia, a més d'un opositor, farien enrogir. ¿Quan mal han fet les actituds intolerants? ¿Quan mal han fet les actituds tolerants? Quan hem de ser tolerants i quan hem de ser intolerants?

Però més enllà de la tolerància sobre aspectes de la nostra societat, em preocupa la intolerància sobre les persones. Arran de les eleccions andaluses, on el partit d'ultradreta Vox ha obtingut 12 escons, s'han aixecat veus d'alarma atesa la seva intolerància i bel·ligerància sobre determinats col·lectius de la nostra societat. Cal preguntar-se fins on podem tolerar l'existència de partits que proclamen sense complexos la xenofòbia i el supremacisme per raó de raça, d'origen cultural o geogràfic sobre altres col·lectius.

I hem de proclamar fort i clar que no podem tolerar quan es pren la dignitat a les persones o als pobles, quan se'ls roba la seva identitat, quan se les discrimina per raó de sexe, quan se les rebutja pel seu origen, quan se'ls minva els drets per la seva ètnia o per la seva cultura o per la seva llengua o per la seva religió, o per la seva orientació sexual o simplement, perquè són diferents. I no, no ens queda tan lluny de nosaltres tot això. En la nostra Europa ressorgeixen aires d'exclusió, d'intolerància i d'odi. No podem tolerar que, com a ciutadans del nostre país, es proclami que no tothom té garantits els drets humans, perquè una societat no pot ser si tots els seus habitants no són tractats amb els mateixos drets.

Tots som fills de Déu, i Déu ens estima a tots per igual, tant se val el teu gènere, la teva ètnia, la teva raça, la teva orientació sexual, la teva religió, la teva manera de pensar, el teu origen, la teva cultura o la teva llengua. Tots som fills de Déu i Déu dona a tots la mateixa dignitat i el mateix amor. El cristianisme dignifica a la persona sense diferències. El cristianisme trenca les barreres entre les persones i els pobles. I qui vulgui humiliar, discriminar, rebaixar, anorrear a una persona, un col·lectiu o un poble perquè és diferent no es pot anomenar cristià i mereix la nostra intolerància.

Des d'ara ja no hi ha grec ni jueu, circumcís ni incircumcís, bàrbar ni escita, esclau ni lliure; només hi ha el Crist, que ho és tot i és en tots. (Col 3,11)

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

Família cristiana

Dimecres dia 30 de gener vàrem tenir la cerimònia de comiat del nostre estimat germà Xavier Garcia Requena. Preguem a Déu que els doni força i consol per superar el profund dolor que ha deixat la seva pèrdua i donem gràcies a Déu pel privilegi que vàrem tenir de viure amb ell i estimar-lo.

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que per raons de salut no poden venir i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació amb l'escalf de la comunitat.

Cistella Solidària

Aquesta setmana ha quedat altre cop el nostre magatzem buit...s'ho han endut tot i hem pogut ajudar també en la compra de llet...en van molt curts...i en la compra d'envasos de plàstic per poder repartir menjar a les persones que quan arriben al menjador està ple.....donem gràcies a Deu per tenir les orelles i el cor obert a les necessitats dels més desvalguts i li demanem que ens ajudi a tots plegats a seguir atents a qui ens necessita.....recordeu que tot és ben rebut i que a la botiga del comerç just seguim fent el 2 x 1....el sucre morè, el cafè i el té també son productes indispensables.....gràcies a tots/es!!!!